Ч. 10 (14.258). Львів, четвер 16. січня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Р. LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — З СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед розправою ОУН. у Луцьку.

ПАТ повідомляє: Окружний суд у Луцьку визначив на день 22. січня ц. р. розправу проти *Олександра Куцого.* Акт обвинувачення каже, що *О. Куций відготовляв атентат на волинського воєводу Г. Юзефського.* Цей атентат — каже акт обвинувачення — підсудний мав виконати на воєводу у хвилині, коли він виходив з театру у Луцьку. Як свідки зізнаватимуть у цьому процесі Підгайний і Малюца, засуджені у варшавському процесі. Підс. О. Куцого боронитиме адв. *д-р Ст. Шухевич* зі Львова.

Переговори за створення Панарабії.

ДЖЕДДА, 15. 1. ПАТ. Райтер повідомляє, що тепер переговорюють у справі панарабського союзу. Седицька делегація виїхала до Багдаду. У цих переговорах бере участь британський посол у Джедда. Здогадуються, що Ємен приступить до проєктованого союзу, що припинить часті спори Ємену з седицькою Арабією.

КАІРО, 15. 1. ПАТ. З Джедда повідомляють, що седицько-англійські переговори у справі панарабського союзу не дадуть таких вислідів, як хотіла би Англія. Король Абдуль Азіз відмовив транзитові летовища для англійських літаків. Щодо інших справ, як кордон з Єменом, нафтові терени, порт Акаба, арабська сторона займе мабуть неуступчиве становище. Не зважаючи на те, Англія розбудовує порт в Акабі у приспішеному темпі.

КАІРО, 15. 1. ПАТ. З Мекки повідомляють: Британський уряд запитав тутешній уряд, чи седицько-арабське королівство вважає за обовязуючі для себе ухвали Ліґи Націй щодо санкцій та на випадок війни підтримає на Червоному Морю ескадри держав, що підчиняються ухвалам Ліґи Націй. На цей запит уряд короля Абдуль Азіза не дав ніякої відповіді, але в колах близьких до короля твердять, що король хоче зберегти строгу невтральність, щоб уникнути всякої акції не звязаної безпосередньо з арабськими інтересами.

Пощо Шушніґ їде до Праги?

Співпраця Австрії та Чехословаччини проти Німеччини.

БЕРЛІН, 15. 1. ПАТ. Німецькі політичні чинники дуже невдоволені з заповідженої візити д-ра Шушніґа у Празі. Преса в обширних статтях і кореспонденціях з Відня, Праги і Будапешту або іронізує або висуває найрізніші здогади щодо мети подорожі. Всі щоденники підкреслюють, що ця візита спрямована проти Берліна. Кореспондент офіційного „Фелькішер Беобахтера", покликуючись на інформації з міродатного джерела, подає такі домагання Шушніґа, які він хоче предложити у Празі: 1) не встрявати у внутрішні справи Австрії, значить, вільна рука для Габсбургів в Австрії, 2) визнати статус кво, 3) договір взаїмної помочі (проти Берліна — завважує „Ф. Б."), 4) повна рівноправність щодо зброєнь, 5) стисла господарська співпраця.

Водночас кореспондент подає такі домагання Праги:

1) безоглядна вірність політиці Ліґи Націй, 2) відкинути ревізіонізм (цю точку щоденник підкреслює), 3) договір взаїмної помочі (проти Берліна — додає „Ф. Беобахтер").

Порядок Богослужень

на празник Богоявлення у церкві св. Спаса у Львові.

Пятниця (4. I.) 17. I.: в год. 8.30 рано Царські часи з Обідницею (в той день Сл. Божої нема). — Субота (5. I.) 18. I.: Навечеря Богоявлення: в год. 7.30 рано читана Служба Божа, опісля сповідь; в год. 9.15 рано Сл. Божа св. Івана Златустого. Вечірня, і около 10.15 Водосвятіє в загороді або церкві. Заввага: Сьогодня піст на мясні страви. — Неділя (6. I.) 19. I.: **Богоявлення Господнє;** в год. 5. рано Повечеріє Вел. з Всеночним, в год. 6.15 рано Утреня, в год. 6 і 7 читані Сл. Божі; **в год. 8.30 співана Архиєрейська Сл. Божа св. Василія Вел., по заамвонній молитві похід на ринок,** по повороті з обходу остання читана Сл. Божа; в год. 4 попол. Вечірня. — Водосвятя при криниці напроти аптики М. Терлецького. — Управа храму св. Спаса прохає П. Т. вірних, всі установи й товариства, щоби корпоративно взяли участь в Архиєрейській Сл. Божій в храмі, а підчас походу для вдержання конечного порядку безумовно підчинялися зарядженням впорядчиків походу.

Sygn. VI. 1. Pr. 11/36. Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd okręgowy Wydział VI. 1. karny we Lwowie, w składzie: Wiceprezes S. O. Ł. Malicki — jako przewodniczący, S. S. O. T. Będaszewski i S. S. O. Dr. Locker — jako głosujący, w sprawie konfiskaty Nr. 4 (14.252) czasopisma pt: „Diło" z daty Lwów, dnia 4 stycznia 1936 r., do Sygn. VI. 1. Pr. 11/36, — na posiedzeniu niejawnem w dniu 10 stycznia 1936 r., po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 4 stycznia 1936 r. we Lwowie przez Strostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt: „Diło" Nr. 4 (14.252) z daty Lwów, dnia 4 stycznia 1936 r. zawierającego w artykule pt: „Telefonom wid naszobo Korespondenta" — w całości wraz z tytułem, znamiona występku z art. 127 k. k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego czasopisma. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. — Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu znieważyć władze wymiaru sprawiedliwości. Według §§ 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Ł. Malicki wr. — Protokulant: Z. Sankowski wr. — Za zgodność: Janowicz, kier. sekret.

Sygn. VI. 1. Pr. 12/36. Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd okręgowy Wydział VI. 1. karny we Lwowie, w składzie: Wiceprezes S. O. Ł. Malicki — jako przewodniczący, S. S. O. T. Będaszewski i S. S. O. Dr. Locker — jako głosujący, w sprawie konfiskaty Nr. 5 (14.253) czasopisma pt: „Diło" z daty Lwów, dnia 6 stycznia 1936 r., do Sygn. VI. 1. Pr. 12/36, — na posiedzeniu niejawnem w dniu 10 stycznia 1936 r., po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 6 stycznia 1936 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt: „Diło", Nr. 5 (14.253) z daty Lwów, dnia 6 stycznia 1936 r., zawierającego: w artykule pt: „Bilans warszawśkoho procesu", a) w ustępie od słów „Pry wbywstwi" — do słów: „i jaku", — b) w ustępie od słów „Nema sumniwu" do słów: „i t. d.", — c) w ustępie od słów: „Ledwy czastyna" — do słów: „pobilszytsia", znamiona występku z art. 127 i 170 k. k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego czasopisma. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu znieważyć władzę sądową oraz szerzyć świadomie fałszywe wiadomości mogące wywołać niepokój publiczny przez podawanie fałszywych wiadomości o rzekomem stosowaniu szykan wobec więźniów ukraińskich w procesie warszawskim. Według §§ 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Ł. Malicki wr. Protokulant: Z. Sankowski wr. Za zgodność: Janowicz, kier. sekret.

Наслідки присуду.

Львів, 15. січня 1936.

Три присуди смерти, два досмертної вязниці і 7 присудів на кару по 15, 12, 8 і 7 літ вязниці. При тому серед 12-ти засуджених нема самого вбивника, велика більшість засуджених ані ніколи у Варшаві не була, ані вбивника ніколи на очі не бачила. А в самих мотивах присуду щодо декого зі засуджених на довготермінову вязницю сказано: Суд прийняв, що не можна припустити, щоб (підсудний) не був втаємничений у злочинному характері свого ділання..."

Судові присуди не підлягають критиці. І ми не бажаємо займатись становищем суду. Правними підставами присуду, такого присуду, займуться теж компетентні фахово-правничі чинники, оборонці засуджениців у своєму відкликку до апеляційного суду. Суду ми не критикуємо. Ми звертаємо тільки увагу на один цікавий момент, що так яскраво кидається в очі: що в отому своєму присуді *трибунал на 100 відсотків прийняв внєски прокуратора.*

На варшавському процесі чули ми раз-у-раз, що на лавках обвинувачених сидять поодинокі особи, а не цілий нарід. Чули ми також, що нічого при цій справі говорити про політику, бо суд судить підсудних за злочини, окреслені у відповідних статтях карного закону, а що годі пристосувати до них обставину, що вони ділали „в афекті", то й мотиви вчинку байдужі. Бачили ми теж боротьбу проти використовування процесу для брукової сенсації. Словом, поруч із гарними заявами про відречення від засади кругової поруки, бачили ми з польської сторони зусилля, щоб варшавський процес не вплинув на *політичну* польсько-українську ситуацію, щоб не причинився до загострення відносин, щоб не спаралізував істнуючих спроб порозуміння. Ту тенденцію ми, будучи прихильниками тих істнуючих спроб наладнання польсько-українських відносин та рішучими противниками метод, яких уживає українське підпілля, ми в засаді одобрювали. Розуміли одночасно польську сторону, що того роду процес, перший процес проти української революційної орґанізації у столиці польської держави, та ще й за вбивство міністра, мусить бути ведений ригористично. Якщож ми не погоджувалися з деякими моментами, якщо виступали проти перетягання струни, проти ріжних відомих жестів, то ми робили це з тих самих оглядів, з яких виходили вище згадані польські ліда й розпорядки: з уваги на суто політичні наслідки. Бо можна було говорити про аполітичний характер процесу, скільки хотілося, можна було відмежовуватись від політики з найбільшою рішучістю, можна було обмежити політикум процесу тільки до законтаного ґрунту згідно з вимогами поль-

…ського закордонно-політичного інтересу, елімінуючи внутрішню політику, — все одно був і є факт: цей політичний процес *мусів* бути звязаний з українською дійсністю, він *не міг* залишатися поза скобками політичних відносин, він *мусів* мати свій резонанс у *політичних настроях*. І на це нема ради. І присуд у такому процесі мусить мати свої наслідки: *такий* присуд мусить мати *політичні* наслідки, бо ніяка політика й ніякий політик не може легковажити *настроїв мас*, витворених таким присудом.

Ми не є прихильниками методи потурати масовим настроям, піддаватися їм, давати себе формувати ними. *Але у розумінні та відчуванні долі тих 12-ти молодих українських хлопців і дівчат нема поділу на: „маса“ і „ми“*. Маса і ми у даному випадку це одно, це один нарід, це одна і та сама журба за долю української молоді, це одна і та сама свідомість її трагедії. І маса і ми однаково, точнісько так само відчули понеділковий присуд. Тільки ми, що не тільки відчуваємо, але й думаємо політичними категоріями, відчули і миттю зрозуміли, що *понеділковий присуд є перекресленням тенденцій, про яку ми стільки разів чували…*

Не треба довго чекати на відгуки: той самий краківський „ІКЦ“, який увесь час процесу мусів мовчати, відразу сьогодні розперезався: на першій сторінці у статті „Споленьство руске повінно одгродзіць сєн од політикі нєнавісьці і збродні“ дозволяє собі на хуліганські інсинуації, на вибух цинічних уваг, як у старих „добрих“ часах, коли можна було „русінув“ змішувати з болотом, як твір нижчої породи. Для панів з „ІКЦ“ існують передовсім усе ще тільки „русини“: цілком слушно, бо чейже і в мотивах присуду говориться про „мішанку польсько-*руску* людність“. Для „ІКЦ“ треба, щоб українське громадянство щойно давало польській стороні докази свого відмежування від ОУН, бо все ще досі тих доказів нібн не було і нема. Для „ІКЦ“ треба українського „ясного і мужеського становища“, бо досі ще його ніби не було!..

І не буде. Для тих, що не хотять бачити, чути і знати, ніякі факти доброї волі ніколи не існують і не будуть існувати.

Австрійський канцлер приїздить до Праги.

Прага, січень 1936.

На днях відвідає Прагу австрійський канцлер д-р Шушніґ. Приїде він сюди, щоб тут у клюбі німецьких промисловців дати виклад про господарську організацію Подунайщини. Виклад цей був призначений на 16. грудня 1935, але з огляду на те, що Чехословаччина стояла тоді напередодні президентських виборів, мусіли його відкласти.

Хоч ця поїздка д-ра Шушніґа до Праги має на око зовсім приватний характер, викликала вона в політичних кругах, і то не лише Австрії й Чехословаччини, але й цілої Европи, велике зацікавлення, тимбільше, що за свого побуту в Празі австрійський канцлер має відвідати премієр-міністра і міністра закордонних справ Чехословаччини д-ра Годжу і самого президента д-ра Бенеша. Таким чином ця приватна на око поїздка набирає великого політичного значіння.

Загально вважають, що це перший крок до тісної співпраці обох держав, а далі Австрії і цілої Малої Антанти, при унормуванні не лише господарських, але й політичних відносин Подунайщини, себто іншими словами: Середущої Европи. Особливо тісно звязують цю поїздку д-ра Шушніґа до Праги з тою широкою концепцією політичного і господарського унормування Середущої Европи, яку недавно накреслив у своїм експозе чехословацький премієр-міністер д-р Годжа.

Вже перед 15. грудня м. р., себто перед першим речинцем поїздки д-ра Шушніґа до Праги, вся чехословацька й австрійська преса, а за нею і вся европейська, були повні ріжних коментарів, здогадів та комбінацій на цю тему. Нині це явище знову повторюється. Самозрозуміло, що як передше, так і тепер найцікавіші є голоси чехословацької й австрійської преси.

Основний тон чехословацької преси можна коротко представити так: Одною з найважніших умовин для вдержання тривкого мира в Европі є впорядкування відносин у Середущій Европі; одним з найголовніших засновків для такого впорядкування є безпосереднє взаїмне порозуміння між самими придунайськими державами, в першу чергу між Чехословаччиною й Австрією та Чехословаччиною й Мадярщиною. Без цього ніякий проєкт розвязки т. зв. середущо-европейської проблеми не зможе найти своєї реалізації. Треба сподіватися, що саме стоїмо перед важним кроком до такої реалізації, є саме перед поглибленням чехословацько-австрійської приязни, що в дальшу чергу мусілоб довести до чехословацько-австрійського договору, як першого етапу до остаточного вирішення всіх інших середущо-европейських питань.

Для точнішої ілюстрації політичних настроїв Чехословаччини перед приїздом д-ра Шушніґа в Прагу дуже замітне те, що пише з цього приводу братиславський „Словенський Денник“ у статті „Майбутня Австрія і Подунайщина“. „Австрія — читаємо в цій статті — найшлася нині в цікавому положенні: з одного боку вона почуває себе нині вільнішою супроти Італії, з другого вона мусить боятись нового напору Німеччини, який нині, в пору загального ослаблення впливу Італії в Европі, може стати остільки сильніший і небезпечніший. Така політична і господарська ситуація примушує Малу Антанту, а з нею і Францію, до нової активности, а це находить відповідний відгомін і в Австрії. Нині вже можна рішуче сказати, що помиляються всі ті песимісти, які гадають, що сяк чи так, а до т. зв. аншлюсу прийти мусить. Є всі конкретні дані, і то як політичної, так і господарської натури, які наказують удержати незалежність Австрії не лише для унормування господарських відносин у Подунайщині, з якої ніхто не думає виключати Німеччину, але і для збереження тривкого мира в Европі. Далі є також конкретні дані, щоб дійшло до порозуміння між самими придунайськими державами і то не лише в рямках т. зв. римських трактатів, але й у рямках італійсько-французького договору. Іншого виходу з нинішнього політично-господарського хаосу, від якого найбільше терпить Австрія й Мадярщина, нема. Крім цього і внутрішньо-політичні відносини нині в Австрії вже такі, що теперішній режім, який твердо стоїть на принципі повної незалежности Австрії, находить підтримку у всіх тих груп, які є проти т. зв. австрійської політики гітлерівської Німеччини. Так само і в Чехословаччині демократична опінія головно ж соціялістичні партії, не ставляться вже так неґативно до теперішніх внутрішньо-політичних відносин в Австрії, як передше.

Подібно дивляться на празьку поїздку д-ра Шушніґа теж австрійські політичні кола. І вони вбачають у ній головний крок на шляху до тісного зближення і співпраці Австрії не лише з Чехословаччиною, але й із цілою Малою Антантою. Таке зближення і таку співпрацю вони вважають просто конечністю для Австрії при її теперішній ситуації. На їх думку римський італійсько-австрійсько-мадярський пакт не є вже нині такою зарукою незалежности Австрії, як був колись, коли ще міжнародне становище Італії було сильне. Далі цей пакт утратив для Австрії своє колишнє значіння ще й унаслідок теперішнього „балянсування Мадярщини між Римом і Берліном“. Навіть самі провідники геймвери вже нині признають, що італійська „сторожа на Бреннері“ за слаба, щоб на випадок конфлікту Австрії з Німеччиною могла належно оборонити австрійську самостійність. Зате таку оборону може дати нині Австрії Мала Антанта, бо в її інтересі, головною в інтересі Чехословаччини, є вдержати за всяку ціну самостійну, незалежну Австрію.

Крім цього в Австрії вірять, що тісне зближення з Малою Антантою поможе Австрії осягнути і прискорити рівноправність у зброєннях.

Цікаво, що і найбільш стримано і найменше говориться про поїздку д-ра Шушніґа до Праги в мадярській пресі. Але й у Празі й у Відні вірять, що австрійсько-чехословацьке, чи пак австрійсько-малоантантське зближення мусілоб найти свій належний відгомін теж і в Будапешті. Щобільше, як подає віденський кореспондент празьких „Народніх Листів“, у Відні говорять уже про те, що на випадок такого зближення дійшлоб навіть до уступлення теперішнього міністра закордонних справ Мадярщини Каньї, як того, що надто експонується за політикою гітлерівської Німеччини, та заміною його таким політиком, що був би найменшою перешкодою в заближенні Мадярщини до Малої Антанти і Франції.

М—н.

У справі інвалідів УГА й австрійських емеритів.

Промова посла В. Целевича на буджетовій комісії в дискусії над буджетом інвалідських рент та емеритальних забезпечень, виголошена 13. січня 1936 р.

ПИТАННЯ ІНВАЛІДІВ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ.

В дискусії над буджетом інвалідських рент обговорюю одну болючу для українського громадянства справу. Є це питання забезпечення інвалідів Української Галицької Армії, себто тої армії, яка вела війну з Польщею за панування над Східною Галичиною. Подам коротку історію цієї справи. Інвалідський закон з 1921 р. зовсім не брав на увагу інвалідів УГА, навпаки, виключував від забезпечення тих інвалідів, що боролися проти польської держави. Інвалідами УГА занялася ціла українська суспільність через українське Товариство Допомоги Інвалідам (УКТОДІ) у Львові. Товариство зареєструвало 2.021 інвалідів УГА і давало постійно допомогу 520 тяжко пошкодованим інвалідам, у формі місячної ренти у висоті від 540 зол. та покривало кошти лікування і протез. До 1933 р. удержувало Товариство у Львові дім інвалідів, де інваліди вчились ремесла. Річний буджет витрат на опіку над інвалідами був у 1935 р. около 100.000 зол. Ту діяльність веде Товариство дальше. Відношення державної влади до УКТОДІ було звичайно неприхильне. Міністерство комунікації відмовило видавати інвалідам залізничі знижки при поїздках на лікування. Воєвідські уряди часто відмовляли дозволу на збірки в хосен українських інвалідів.

Щойно новий інвалідський закон з 17. березня 1932 в арт. 69. признає частинно інвалідську ренту і інвалідам УГА. Цей артикул звучить:

„Уповажнюється Міністра Скарбу признавати грошеве забезпечення в вимірі, передбаченім для військових інвалідів, інвалідам, які потерпіли на здоровлі по причині хороби, або каліцтва, яке спричинило втрату щонайменше 45 проц. здібности зарібкування, наслідком участи в українських відділах у боротьбі з польським військом у часі від 1. листопада 1918 до 1. червня 1919, якщо вони є позбавлені інших засобів утримання, мають польське горожанство і виказуються своєю державною льояльністю“.

До цих постанов появився виконавчий розпорядок міністра суспільної опіки і скарбу з 13. II. 1934, який дає українським інвалідам однорічний речинець, щоб зголошували свої претенсії до забезпечення. Українські інваліди внесли прохання, від видання закону минає 4 роки і я панам скажу, що з того всього вийшло. Досі ні один інвалід УГА не дістав забезпечення. Щодо цього маємо певність устійнену в порозумінні з владою. Коли ми перед воєвідською владою твердили, що інваліди УГА не побирають підмог влада запевнила наше твердження і дала нам

змогу перевірити цю справу на основі воєвідських актів. Виявилось, що по нашій стороні слушність, а воєвідська влада мала на думці інвалідів У. Н. Р., які дістають інвалідську ренту на основі закону з 1921. Як до цього дійшло, що інваліди УГА мають за собою закон, а не дістають інвалідських рент? Дуже просто. Влада не спішиться з полагодою українських зголошень, а коли полагоджує їх, то відмовно по причині, мовляв, браку державної льояльности. Подам класичний приклад, як виглядає вимога льояльности супроти українських інвалідів. Повітове староство в Стрию повідомило інваліда УГА Марка Сташкова із Пєр рогатинського повіту письмом з 11. квітня 1935, що відмовляє йому ренти тому, що ствердило його нельояльність. Інвалід Сташків є 100 проц. інвалідом, який внаслідок каліцтва став ідіотом, який не виходить з хати, сам не їсть, не може добре говорити. Є тайною староства, в який спосіб така людина може бути нельояльна.

Факт, що ніодин інвалід УГА не дістає досі забезпеки, підкопує авторитет влади у населення, бо далеко краще не видавати закону, як його не виконувати. Українське громадянство ставиться з пієтизмом до своїх інвалідів і тому така поведінка влади є успішнішою агітацією проти держави, ніж пропаганда ОУН. Мушу признати, що останніми днями влада робить заходи, щоб приспішити полагоду зголошень. Побачимо, що з цього вийде.

Прошу Панів! Негайної полагоди справи забезпечень інвалідів УГА вимагає передовсім престіж уряду і сойму і тому я не ставлю в цій справі ніяких внесків.

На закінчення цієї справи мушу кілька слів сказати про постанови закону щодо забезпеки українських інвалідів. Є вони для нас, українців, прикрі. Законодавець уживає соромливо терміну „українські відділи, що були в боротьбі з польським військом" замість того, щоб називати „Українська Галицька Армія". Український нарід уважає чимсь образливим урядову термінологію. Відтак інвалідам УГА признає інвалідський закон ренту військового, а не воєнного інваліда. Інвалідам УГА признають інвалідське забезпечення у випадку, коли докаже 25 проц. нездібности до заробітку, як воєнним інвалідам б. австрійської армії, лише вимагають від них щонайменше 45 проц. нездібности. Дальше інвалід УГА дістає інвалідську ренту тільки у випадку, коли не має інших засобів на своє удержання. Вкінці дуже еластична і податлива на всякі інтерпретації є вимога, що український інвалід мусить виказатися державною льояльністю. На мою думку постанови про забезпечення інвалідів УГА повинні підпасти новелізації і Українська Парляментарна Репрезентація змагатиме до цього.

СПРАВА ЗЛЬОКАВТОВАНИХ СЛУЖБОВИКІВ Б. АВСТРІЙСЬКОЇ МОНАРХІЇ.

По розвалі австрійсько-угорської монархії і по закінченні польсько-української війни, польська держава не приняла до служби кілька тисяч службовиків б. австрійської монархії переважно української народности і не признала їм емеритального забезпечення. Вище сказане торкається також колишніх австрійських професійних військових старшин. Всі вони повинні дістати забезпечення наскільки воно їм прислугувало на підставі віденської конвенції, яку заключили держави, що повстали по розвалі кол. австро-угорської монархії. Є це т. зв. віденська конвенція. Польща підписала цю конвенцію 30. листопада 1923 р. Ратифікувала її в грудні 1928 р., а зповістила у Вістнику Законів 31. січня 1931 р. Зпоміж усіх тих держав, які підписали віденську конвенцію одна Польща не видала до цього закону виконавч. розпорядку і не признала заінтересованим службовикам кол. австрійської монархії емеритального забезпечення.

П. віцеміністер скарбу Лехніцький твердить, що постанови конвенції не накладають на Польщу ніяких спеціяльних зобовязань. Покликується в цій справі на опінію визначних правників. Я не входжу в питання, чи думка п. міністра права чи ні. Знаю, що інтерпретувати закон можна різно і що один із найвизначніших світових правників Ірінг назвав право цирком діялектично-акробатичних штучок. Відомо мені теж, що віцеміністер скарбу п. Матушевський мав відмінний погляд на цю справу і доручив нам скарбовим палатам перевести реєстрацію тих всіх осіб, яким навіть на основі віденської конвенції прислуговувало право до емеритального забезпечення. На жаль один із віцеміністрів скарбу, що прийшов після п. Матушевського, заявив півповажно, пів-жартом при інтервенції українського посла в справі виконання віденської конвенції, що найкращим розвязанням справи було би, якби заінтересовані вимерли. І справді, в літах від 1919 до 1935 р. поважна скількість управнених до емеритального забезпечення на основі віденської конвенції розсталася з життям. Внаслідок невимовно трудних умов життя. Невелика скількість тих, що лишилися при житті живе в нужді. До тих осіб, яким на основі віденської конвенції належиться емеритальне забезпечення належить начальний вожд УГА ген. Тарнавський. Деякі, як напр. австрійський майор жандармерії Олександер Красіцький живе в нужді і грає на скрипці в кіні, заробляє на свій нуждений прожиток. Думаю, що ідея слушности стоїть вище понад інтерпретацію букви закону і що престіж влади вимагає, щоб ту справу полагодили зокрема тепер, коли влада пробує наладнати польсько-українські відносини. Не можу, в огляду на постанови арт. 59 конституції ставити внесків на підвищення буджету емеритальних рент і забезпечення. Одначе звертаюся з гарячим покликом до уряду, щоби він розтяв у хосен заінтересованих гордійський вузол, яким є без сумніву віденська конвенція.

ВИСОТА ЕМЕРИТАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДАВНІХ АВСТРІЙСЬКИХ СЛУЖБОВИКІВ.

Розпорядок Президента з 1935 р. про зміну емеритальних постанов є виїмковим законом проти державних емеритів, які служили у т. зв. чужих державах. Цей розпорядок звертається своїм вістрям виключно проти емеритів з Галичини. Вважаю дуже нещасливим цей розпорядок, бо він відбирає емеритам кол. австрійської монархії добре придбані права, бо він викликує серед них огірчення, бо він ставить їх у безвихідне матеріяльне положення. Дуже некорисною і небезпечною для держави справою є викликувати у широких сферах громадянства переконання, що держава може відібрати горожанам раз признані права. Стверджую, що серед емеритів без огляду на народність панує велике огірчення, великий фермент, який мабуть не повинен буть в інтересі держави. Думаю, що нові емеритальні постанови щодо службовиків давньої австрійської монархії непередумані і що влада в найкоротшому часі схоче їх змінити. Цього вимагає ідея справедливости, цього вимагає інтерес держави, цього надіється громадянство Галичини без огляду на народність і віроісповідання.

* * *

У відповіді на цю промову забирали голос у дискусії: пос. Похмарський із Кракова, пос. Стронський зі Станиславова і пос. ген. Желіговський із Вильна. Всі вони домагалися полагоди справи інвалідів УГА в найкоротшому часі, признаючи слушність виводам промовця. Зокрема ген. Желіговський заявив, що і він, і його жовніри, які боролися з українською армією під Станиславовом і Ягольницею, вважають слушним, щоб інвалідам української армії, згідно з лицарським звичаєм, признати забезпечення нарівні з інвалідами польської армії.

Представник Міністерства Скарбу віцеміністер Лехніцький заявив, що доложить усіх зусиль, щоби справа інвалідів української армії була швидко і корисно полагоджена.

Від пос. В. Целевича дістали ми деякі цікаві інформації, а саме: інвалідську ренту дістає 33.683 інвалідів, що повнили службу в польській армії, 1.698 інвалідів, що повнили службу в легіонах, 19.591 інвалідів російської армії, 61.486 інвалідів німецької армії і 55.065 інвалідів австрійської армії. Щодо національности, то з інвалідів, які дістають забезпечення, є 131.663 поляків, 26.617 українців, 6.676 москалів, 5.169 жидів і 3.890 білорусинів.

Невдача морської конференції.

ТОКІО, 15. 1. ПАТ. Предотавники міністерства закордонних справ і маринарки відбули конференцію у справі звіту адмірала Нагано. Думають, що рішення японської делегації у Льондоні одобрять. Речник міністерства закордонних справ заявив, що те, що японська делегація покинула морську конференцію, у Токіо вважають за закінчення конференції. Пізніші розмови будуть відбуватися поза рямами вашингтонського і льондонського договору, що витаснуть у нормальний спосіб.

ЛЬОНДОН, 15. 1. ПАТ. „Дейлі Телеграф" обговорюючи те, що японська делегація покинула морську конференцію пише, що цей виступ може спричинити поважні наслідки на Тихому Океані. Якщо Зл. Держави рішаться виконати пляни створення нових морських баз, тоді В. Британія буде змушена застановитись над стратегічним положенням на Пацифіку та над обороною Гонг-Конгу. Крок Японії не спричинить перегонів зброєнь, бо В. Британія і Зл. Держави порозумілись уже щодо відношення морських сил. Провокуючий жест Японії спричинить те, що Зл. Держави доповнять свою величезну програму будови кораблів та в 1942. р. матимуть найбільшу фльоту на світі.

Мін. Бек говорить про польську закордонну політику.

ВАРШАВА, 15. 1. ПАТ. Нинішнє засідання комісії закордонних справ сойму присвячене експозе мін. Бека, яке викликало дуже велике зацікавлення членів парляменту. На комісію прийшли: маршал сенату Пристор, маршал сойму Цар, віцемаршали сенату й сойму та сенатори й посли.

Точно в год. 12-ій до будинку сойму прийшов мін. Бек у товаристві віцемін. Шембека і вищих урядовців міністерства. Предсідник комісії віцемаршал Шецель дав голос міністрові Бекові, що виголосив експозе. У своїм експозе міністер зараз на вступі заторкнувся італійсько-абісинського конфлікту. Хоч африканська справа для Польщі обєктивна й безінтересовна, всеж Польща бере участь у санкціях. Щодо Ліги Націй, то польський уряд бере живу участь у працях Ліги та підтримує її поведінку.

Польська політика шукала конструктивних елементів. Ці її намагання найшли свій повний вислів між 1932. і 1934. рр. у формі конкретних договорів, як договір з СССР та Німеччиною. Польща бере живу участь у міжнародній співпраці. Польща старається удержувати дружні звязки з усіми сусідами. З Німеччиною і СССР заключені договори. Румунія є союзником Польщі, але щодо Литви, то вона стосує до польської держави нецивілізовані сусідські норми. На цю справу кинув жмут світла закінчений процес за вбивство мін. Перацького. Це вже давні речі, але ієтинуюча постійно акція литовського уряду вказує на те, що Литва є небезпечним елементом для мира.

Дуже прикра є також справа з Чехословаччиною, де зле поводяться з поляками. Польща завжди підкреслювала, що засадничою умовиною добросусідських взаємин з ЧСР є дійсна зміна поведінки з поляками, що живуть у ЧСР. Не поможе дипльоматія. Всеж польський уряд належно оцінить кожний прояв доброї волі празького уряду.

Промову мін. Бека приймали рясними оплесками. Комісія збереться завтра в год. 11, коли відбудеться дискусія над експозе міністра Бека.

Недуга Гітлєра.

Як повідомляють з Берліна, Гітлер хорий на горло. Наслідком перемучення горла при частих промовах повстав новотвір, не грізний для життя, але докучливий тому, що часто відростає. Після операції, яку вперше переведено в травні м. р., новотвір знову відріс і лікарі рішили оперувати канцлера ще в останніх днях грудня. Дальше відволікання може стягнути комплікації й тому операція необхідна.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— **Важка недуга Кіплінга.** Відомий англійський письменник Редіярд Кіплінг, що має 70 років, ненадійно занедужав. Хворого негайно перевезли до шпиталю, де перевели черевну операцію. Лікарі твердять, що стан здоровля Кіплінга дуже важкий. Причиною важкої хвороби Редіярда Кіплінга є боляк у череві.

— **Зміна у грецькім кабінеті.** З причини різниці поглядів між міністром освіти й іншими членами кабінету щодо привернення прав багатьом професорам університетів, міністер освіти Баляное зголосив димісію. Димісію прийняли. Теку міністра перейняв після Баляноса тимчасово міністер справедливости Льоґотетіс.

— **Арештували атентатчика на президента.** В Алеппо арештували провідника курдійської банди, що намагався виконати замах на президента Туреччини. Французька влада, ствердивши, що мотиви наміреного замаху не були політичні, видала його турецькій владі.

— **Японія відкинула совітський демарш.** Японський міністер закордонних справ Гірота заявив совітському амбасадорові, що протест СССР у справі здогадного шпигунства двох японських старшин-летунів, що осіли на північ від Владивостоку й яких совітська влада арештувала, неузасаднений. Гірота пояснює, що японський літак заблудив і мусів осісти на совітській території. Гірота домагався, щоб звільнити арештованих летунів, що Юренієв обіцяв підтримати.

— **Два вибухи.** Під Фуджуї на півн.-захід від Нагоя вибух бензини знищив два вагони. Четверо шкільних дітей убило, 20 важко ранило. Бензина була в багажі одного з подорожних. Щоби найти винуватця задержали всіх подорожних. У Міясакі на острові Кін-Сію прийшло до вибуху у фабриці пороху. Фабрика знищена, 15 осіб згинуло.

— **Совітська експанзія в Азії.** Японська аґенція Зомеі повідомляє: Згідно з тайним договором між Совітами й Зовнішньою Монголією, команда над збройними силами у Східній Сибірі й у Зовн. Монголії має бути спільна. Крім цього зовнішна Монголія має дістати від Совітів позичку 15 міліонів рублів.

— **Драматична сцена після присуду в суді.** Підчас засідання суду у Шикаго, один із адвокатів, невдоволений присудом, убив вистрілом з револьвера адвоката противної сторони, пізніше двічі стріляв до предсідника, але не вцілив. Убивник намагався наложити на себе руку. У процесі йшло про цивільну справу на суму 2 міліонів долярів.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Протиукраїнські колючки львівського радія.

Українські абоненти нераз жалувалися на авдиції львівської радіо-стації, яких виконавці нерідко зневажливо ставляться до українців, або просто ображають українські національні почування, одначе зміни на краще якось не видко.

Возьмім нпр. авдицію п. н. „Поділля" з циклю „Подружуймо!", яку в неділю 12. січня 1936. р. виголосив у львівському радіо референт тих справ. Прелеґент у поетичній формі зобразив красу Поділля від Бродів по Заліщики, від Гнилої Липи по Збруч, задержався довше над подільським степом „Панталікою" (себто наша — Панталиха!), описав прегарні краєвиди північного й полудневого Поділля і заохотив відвідувати цю урожайну полосу краю. Якщо референт обмежився би був до цього, булоб усе в порядку. Одначе він уважав потрібним торкнутися й історії подільської землі. Очевидно, про українську минувшину й українські історичні памятки ні поді ані слова. Натомісць підніс, що тут всевладно панувала польська культура, про що пророчисто говорять розвалини польських замків. Поділля терпіло від нападів „горд татарських і козацьких", а в часі світової війни і після неї було побоєвищем ріжних чужих армій. Сюди переваливались армії: австрійська, російська та українська... І закінчив якимсь старим цитатом, що на Поділлі більшість населення уживає польської розговірної мови.

Поминувши, що того роду освітлення не відповідає ані історичній правді, ані фактичному станові справи, — питаємо: Яка ціль таких протиукраїнських колючок? Чи в той спосіб валатовується декламоване польсько-українське „вспулжицє"?

Один з українських радіоабонентів.

Мотиви присуду у варшавському процесі.

Предсідник Посемкевич оголосив у понеділок 13. січня ц. р. присуд у варшавському процесі, який наші читачі вже знають. Опісля подав устно дуже обширні мотиви, текст яких передаємо за ПАТ-ом.

ЗАЯВА У БЮЛЄТИНІ КРАЄВОЇ ЕКЗЕКУТИВИ.

Дня 15. червня 1934 р. згинув у Варшаві від револьверових куль міністер внутрішніх справ Б. Перацький. Згинула людина великих заслуг для Польщі, вояк і державний муж, якого головною засадою була служба для Польщі і для всіх громадян. Вже перші висліди слідства виявили, що вбивник мін. Перацького походив з кол ОУН. На це вказувала жовто-блакитна стяжка, яку знайшли у плащі атентатчика, таку, яку продають у Галичині українські товариства на фонд ОУН. Доказом була теж бомба, яку покинув атентатчик і яка, як це на другий день по вбивстві стверджено, походила з української лябораторії, що її викрили у Кракові. Підчас подрібного і дуже основного слідства вповні доказано відповідальність ОУН за це вбивство. Зрештою відповідальність приняла на себе і сама організація оголосила у своїм офіційнім бюлетині краєвої екзекутиви ОУН на західно-українських землях (число 4—7 за 1934 р.) заяву, що „боєвик УВО виконав у Варшаві атентат на одного з катів українського народу. Боєвик УВО вбив міністра внутрішніх справ польського окупаційного уряду на західних українських землях Б. Перацького". Подібні заяви оголосили українські американські часописи: „Наш Клич", орган української стрілецької громади в Арґентині і „Вістник О. Д. В. У" у Ню Йорку.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОУН. ЗА ВБИВСТВО.

Тому першим завданням слідства і судової розправи було устійнити, чим є ОУН, яка є її роля і хто зпоміж провідників відповідає за чин атентатчика, як опісля виявилось, молодої людини з малою освітою, яка без сумніву не могла здавати собі справи з поважних політичних наслідків свого чину та яка була знаряддям у руках відповідальних провідників організації. ОУН є продовженням УВО і головним своїм завданням уважає створення української держави, яка обєднувала би всі етнічні українські землі. Це означало би відірвання від Польщі Галичини, Волині, Холмщини і Полісся. Єдиним засобом в осягненні тієї мети ОУН признає боротьбу з Польщею і з іншими державами, які захопили українські землі; як форму цієї боротьби признає національну революцію. У теперішній хвилині, як невідповідної до вибуху революції, ОУН підготовляє умовини до вибуху такої революції викликуючи революційний настрій в українських масах, поширює ненависть до Польщі послуговуючись терором до поляків і тих українців, які змагають до співжиття з польським народом і вкінці вишколює революційні кадри. Слід підкреслити, що за 15 років істнування УВО й ОУН ця діяльність обмежується лише до витворення постійного напруження у Польщі і до ширення ненависти лише до поляків. Правдиве відношення ОУН до Польщі найкраще окреслює 10 заповідей українського націоналіста, в яких кажеться: „ненавистю і підступом прийматимеш ворогів свого народу", або „не завагаєшся поповнити найбільшого проступку, якщо цього вимагатиме добро справи".

Моральність та етику ОУН найкраще характеризують засади, що їх оголошено в офіційних органах організації: „український націоналізм не числиться з ніякими загально-людськими постановами солідарности, справедливости, милосердя і гуманітаризму", а далі: „кожний шлях, який веде до найвищої мети, є нашим шляхом, без огляду на те, чи інші називатимуть це геройством чи теж „підлотою".

На таких моральних засадах ОУН виховує своїх членів, впоює в них від ранньої молодости (бож членами доросту є вже діти від 8 року життя) поняття, суперечні зі засадами загально-людської та християнської моральности і нищить таким чином їхні душі та викривлює молодечі характери. Нічого дивного, що вщіплювання моральної отрути в молоді душі видає свої висліди і доказує, що 15-літня історія УВО й ОУН, це один ланцюг душегубств, грабункових нападів, підпалів, братовбивчих замахів, взаїмного обвинувачення і вбивства, на спогад яких зжахаеться почуття кожної людини, вихованої на засадах християнської етики.

Устрій ОУН спирається на засадах монократизму. Справді теоретично згідно з засадами устрою найвищою законодатною владою є „Збори українських націоналістів". Одначе склад цих зборів залежить виключно від рішення проводу. Збори мали відбуватись що два роки, в дійсности за ввесь час істнування організації відбулися одні збори. З тих оглядів, як також з технічних оглядів, себто побуту поодиноких членів проводу в ріжних містах Европи, повноту влади має у своїх руках голова Проводу ОУН та головний командант УВО Коновалець. На нього і на його найближчих співробітників спадє в першу чергу моральна відповідальність за цілу діяльність організації, відповідальність супроти людства та українського громадянства.

Резолюції Ц. В. К. СССР.

МОСКВА, 15. 1. ПАТ. Аґенція Тасс подає: На вчорашньому засіданні ЦВК промова Молотова закінчила дискусію над пляном національного господарства на 1936. р. Одноголосно прийняли таку резолюцію:

1) Виконавчий комітет одобрює в цілости й неподільно зовнішню і внутрішню політику та практичну діяльність уряду СССР.

2) Одобрює плян національного господарства на 1936. р. (четвертий рік другої пятилітки), що його предложила рада народніх комісарів.

Плямистий тиф у Надвірнянщині.

Санітарна влада приступила до боротьби з плямистим тифом, що появився на терені надвірнянського повіту. В громаді Жураки ствержено 7 випадків плямистого тифу, в Росільній 2. В громаді Пнів урухомили першу в повіті парову лазню з патрисами та дезинфектором для відвошивлювання одягів. Будова лазні коштує 7 тисяч зол., з чого половину дало міністерство суспільної опіки. Подібну лазню мають побудувати в Надвірній.

Автономна округа для циган.

Центральний виконний комітет СССР рішив утворити автономну округу для циган на зразок жидівської автономної округи в Біробіджані. В совітській Росії живе коло 61 тисяч циган, що кочують з місця на місце. Большевицька влада хоче, щоби вони осіли на ріллі.

Як судова розправа виявила, поодинокі українські організаційні органи, які виконують владу у т. зв. базі (на західно-українських землях), між ними і провідник як начальна влада і краева екзекутива як дорадний і допоміжний орган, залежать від рішення Евгена Коновальця в усіх поодиноких починах більшого значіння.

Документи з т. зв. архіву Сеника доказують, що про атентат мін. Перацького рішив провід українських націоналістів на внесок краевої екзекутиви. Тут слід згадати, що багато подробиць, які торкаються ОУН, її метод діяльности, фінансових та організаційних основ знайшло своє вияснення в документах „архіву Сеника". Ці документи, що їх автентичність ствердив авторитативний і відповідальний представник головного штабу та за якою промовляе форма і зміст тих документів, кинули світло на куліси провідних чинників організації та довели між іншим до виявлення тісних взаємин ОУН з деякими сусідними державами.

ВЗАЄМИНИ ОУН ЗІ СУСІДНИМИ ДЕРЖАВАМИ.

В першу чергу устійнено понад усякий сумнів, що ОУН дістае від Литви постійно доволі високі грошеві субвенції. Литовські урядові чинники влекшують теж організаційну діяльність доставляючи членам ОУН урядово сфальшованих особистих документів (пашпортів) і влекшуючи переїзд під фікційними прізвищами на аґітацію до Америки та вкінці даючи гостину видавництву УВО „Сурма" в Ковні.

Діяльність ОУН супроти Польщі змагае до відірвання від польської держави земель Галичини, Волині, Холмщини, земель — заявив предсідник — від віків нерозривно звязаних з Польщею, які замешкує від віків мішане населення польське і „руське", виховані в польській культурі і цивілізації та тяготить завжди до польськости. Це змагання ОУН відорвати від польської держави його полуднево-східні воевідства е — згідно з поглядом законної кваліфікації — державним злочином по думці ст. 93 § 1 к. з. Участь у цій організації і всяке порозуміння з членами цієї організації, щоби здійснити її завдання, е злочином зі статті 97 § 1 к. з.

ЯКІ Є ДОКАЗИ ПРИНАЛЕЖНОСТИ ПІДСУДНИХ ДО ОУН?

Судова розправа виказала, що всі підсудні належали до ОУН. Докази цієї приналежности супроти поодиноких підсудних е такі: 1) Степан Бандера був визначним членом ОУН. Це виходить з вияснень підс. Підгайного, Качмарського і Мигаля та зі зізнань св. Онищука. Іван Малюца і в слідстві і на судовій розправі заявив, що Ст. Бандера був краевим провідником, отже найвищою владою ОУН в краю, залежним лише від закордонного проводу українських націоналістів. Повищі зізнання підс. Малюци потвердили зізнання св. Ярослава Макарушки, які він склав у слідстві. Цей свідок також ствердив, що Бандера був краевим провідником. І хоч св. Макарушка ці зізнання на розправі відкликав, суд признав їх за достаточний доказ, бож нема сумніву, що Макарушка склав свої зізнання у слідстві без ніякого примусу і без ніякої користи для себе, а на розправі діяв під впливом наказів, які обовязують його як члена ОУН. Зрештою зізнання Макарушки, які він склав у слідстві і зізнання підс. Малюци е такі подрібні і вичерпуючі, а їх вірodостойність справджено в цілій низці подробиць так, що нема сумніву, що вони е правдиві. Вкінці факт, що підс. Бандера був краевим провідником, потвердили зізнання св. Владислава Хімяка і Тадея Щенсного, перед якими Ярослав Спольський заявив, що Бандера був дійсно краевим провідником. Характеристичне, що повищі три докази того, що Бандера був краевим провідником, подали члени краевої екзекутиви, бо як устійнено, у склад краевої екзекутиви входили і Малюца і Макарушка і Спольський. Тому зрозуміле, що інші свідки або підсудні знаючи, що Бандера був визначним членом ОУН, могли не знати того, що Бандера займав найвище становище в краевій владі ОУН., з уваги на дуже тайні засади конспірації, які панували в організації. Крім згаданих доказів, багато інших даних вказуе на приналежність підс. Бандери до ОУН. Згадатиб лише про його подорожі за кордон, до Чехословаччини в 1932 р. і до Берліна в 1933 р., куди їздив на організаційні наради. Далі св. Хомранський ствердив, що Бандера мав псевдонім „ершек" і дістав зброю до замаху на большевицький консулят. Вкінці низка документів з архіву Сеника згадує про організаційного діяча у краю з псевдонімом „лиса", яким — як стверджено — був Ст. Бандера. На основі цих даних суд приняв за доказане, що підс. Бандера був членом ОУН і що в цій організації займав становище краевого провідника.

Також багато доказів вказуе на те, що підс. Лебедь був членом ОУН і займав визначне становище. Першими хронольогічно доказами е зізнання св. Жураківського і Мащака, з яких перший пізнав у слідстві підс. Лебедя рішуче як того, який підготовляв організацію нападу на поштовий уряд у Городку. Другий свідок заявив, що Лебедь е дуже подібний до тієї особи. Ці дані згоджуються з вияснениями підсудних Підгайного і Малюци, які крім того ствердили, що Лебедь був визначною особою в ОУН. Дальшими доказами е зізнання св. Ярослава Штойки, який у справі вбивства Майлова зізнав, що до ОУН втягнув його Микола Лебедь. Вкінці багато документів з т. зв. архіву Сеника називае Миколу Лебедя „Марком". Ці документи вказують, що Лебедь відзначався спеціяльною енергією і міг похвалитися дуже добрими вислідами своеї організаційної діяльности. Між цими документами знайшли теж фотографію Лебедя, як він йшов вулицею якогось міста у Чехословаччині.

Доказом приналежности підс. Дарії Гнатківської до ОУН е зізнання свідка Евгена Онищука, який зізнав, що Гнатківська в 1934 р. кермувала в косівськім повіті поширюванням літератури ОУН. Підс. Малюца ствердив, що підс. Бандера застановлявся, кого приділити Лебедеві до допомоги у Варшаві, чи Анну Чемеринську чи теж Дарію Гнатківську. Далі стверджено, що підс. Гнатківська вдержувала організаційні звязки з діячами ОУН у краю і за його межами. Вкінці головним доказом приналежности підс. Гнатківської до ОУН е її роля у Варшаві у звязку з приготовою до вбивства мін. Перацького.

Підс. Ярослав Карпинець признався у слідстві до участи в ОУН. І це його признання згоджується з доказами, що Карпинець з підс. Климишином займався перевозом літератури ОУН з Чехословаччини через Тешин до Польщі, і у Кракові мав у своїм помешканні лябораторію, в якій виробляв вибухові матеріяли для цілей організації.

Вину підс. Климишина щодо його участи в ОУН потверджують докази кількамісячної постійної обсервації, яка устійнила, що він перевозив з Чехословаччини до Польщі літературу ОУН., вдержував звязок з Ярославом Барановським, діячем ОУН у Чехословаччині, а в краю з підс. Бандерою та іншими діячами ОУН, в першу чергу з підс. Карпинцем.

Підс. Богдан Підгайний признався до участи в ОУН і до того, що на приказ підс. Бандери був керманичем одного боевого відділу. Його признання згоджується з вияснениями підс. Малюци та іншими устійненнями слідства.

Підс. Іван Малюца признався д участи в ОУН, в якій займав становище організаційного референта краевої екзекутиви. Його зізнання щирі, вичерпуючі і навіяні переконанням про шкідливість ОУН для українського народу, суд приняв за безсумнівний доказ у цій справі.

Доказами приналежности до ОУН підс. Яксва Чорнія е зізнання підс. Малюци зі слідства. Малюца ствердив, що у Чорнія, якого на основі вказівок Василя Кука, вважав членом ОУН, зорганізував хату, себто захист для членів організації. Цей захист використав убивник мін. Перацького. Згадані зізнання з даними, що підс. Чорнія підозрівали в 1930 р. у приналежности до ОУН і двократний підпал стирт полляків, признав суд за доказ приналежности підс. Чорнія до ОУН.

Підс. Евген Качмарський признався до участи в ОУН і це признання згоджується з вияснениями підс. Підгайного і Мигаля та не викликує ніякого сумніву. Підс. Качмарський належав до боевого відділу у Львові, яким проводив підс. Підгайний.

Підс. Роман Мигаль признався до участи в ОУН, де займав становище керманича боевої розвідки. Щирі вияснення підс. Мигаля, в яких він признався теж до вбивства Якова Бачинського і до зорганізування вбивства дир. Бабія, не насувають сумніву.

Суд приняв за доказаний факт приналежности до ОУН підс. Катрусі Зарицької. З вияснень підс. Підгайного і Мигаля виходить, що підс. Зарицька належала до боевої розвідки, якою кермувала Марія Косівна. Зарицьку використала організація, щоби слідкувала за підком. Коссобудським, щоби прослідила розміщення у друкарні Яськова і перевела вбивство Якова Бачинського. Все те доказуе на приналежність Зарицької до ОУН.

Участь підс. Ярослава Рака в ОУН доказуе зізнання підс. Малюци, який ствердив, що підс. Рак займав визначне становище в ОУН, далі зізнання Адріяна Горніцького зі слідства, який зізнав, що підс. Рак по арештуванні Спольського обняв керму над ширенням організаційної літератури. Крім того свід. Фіц зізнав, що знае віддавна підс. Рака як члена ОУН і що Рака двічі нотували та арештували як підозрілого у протидержавній діяльности.

Вище згадані докази з цілою низкою інших доказів і познак, які взаїмно вяжуться і доповняються, доказують без сумніву, що всі підсудні брали участь в ОУН і тому підлягають карі згідно зі статтями 97 § 1 і 93 § 1 к. з.

Докінчення мотивів присуду подамо в черговому числі.

АБІСИНЦІ ЗІСТРІЛИЛИ ІТАЛІЙСЬКИЙ ЛІТАК.

Абісинський уряд оголосив комунікат, який стверджуе, що абісинська артилерія зістрілила вперше італійський літак. Літак цей запустився був далеко на південь від Макале в сторону Цессі. Як летуни верталися, не завважили, що перелітають над абісинською провінцією. Замаскована протилетунська артилерія почала нагальну пальбу і одна шрапнеля поцілила літак. Два летуни згинули.

ЯПОНСЬКИЙ ОБСЕРВАТОР НА КОНФЕРЕНЦІЮ 4-Х.

ТОКІО, ПАТ. Токійський уряд переслав каблем адміралові Нагано офіціяльну інструкцію, в якій поручае йому покинути конференцію та іменуе його рівночасно обсерватором на плановану конференцію чотирьох.

СКІЛЬКИ КОШТУВАЛА ВАРШАВСЬКА РОЗПРАВА.

VIII. карний виділ при окружному суді у Варшаві почав владжувати протокол розправи за вбивство мін. Перацького.

Протокол займе мабуть тисячу сторінок машинового друку. Перепиcувати мотиви будуть більше як два місяці.

Судова канцелярія обраховуе, що розправа коштувала понад 10.000 зол. Це тому, що треба було покликати багато свідків, заанґажувати спеціяльних службовців у канцелярії і т. д.

НАЙБІЛЬША КАТАСТРОФА АМЕРИК. ЛЕТУНСТВА.

НЮ ЙОРК, ПАТ. З Арканзас Сіті повідомляють: В катастрофі пасажирського літака біля Гудвіну згинуло 18 осіб. Це найбільша катастрофа, яка навістила американське цивільне летунство. Довкол. фармери блукали кілька годин по мочарах, заки вдалося їм віднайти місце катастрофи. Останки літака найшли порозкидувані на 100 м. Тіла жертв так обезображені, що годі їх розпізнати. Причини катастрофи досі не устійнили.

НОВИНКИ.

— **Найсмачніші і найдешевші вудженини** поручає Центросоюз. Крамниці: 1) **Ринок 2,** 2) **Личаківська 50,** 3) **На Байках ріг Глубокої,** 4) **Жовківська 175.** 17-5

— **Машини до писання і до шиття всяких систем** і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 6—115

— **Одинока українська гарбарня і красильня** футер Перзіяна, Львів 21, Скнилівок, тел. 108-65 виконує всі роботи першорядно, скоро і дешево. Для вигоди П. Т. клієнтелі уладжено бюро приняття в робітні футер Е. Говиковича, Львів, Домініканська 4. 3-12

— **Кравецька робітня І. Клюка, Кльоновича 3,** виконує гарні мужеські гардероби по дешевих цінах. 5—10

— **Косметичний Інститут „ЕВА", Львів, ул. Листопада ч. 32, II. п.** Відмолоджує і поправляє найбільше знищені цери та виконує всі косметичні заходи для Пань і Панів. Ціни помірковані. Значні знижки в абонаментах і для П. Т. Студенток і Студентів. На складі пудри і креми. 1—10

— **Футра** від 140 зол. робить Карпяк, Лукасінського 4. 17—?

— **Комітет** помочі найбіднішій українській дітворі в Букачівцях складає подяку всім жертводавцям, зокрема о. мітратові Базюкові, Г-вам Карпатія, Фортуна Нова, Суспільний Промисл, О.С.К. Рогатин та бажає з Новим Роком всього кращого.

— **Львівська філія т-ва Прихильників Астрономії** повідомляє, що в суботу, 18. ц. м. в год. 18 вечором, в салі Геольогічного Інституту при вул. Длугоша 8 відбудуться звичайні загальні збори членів т-ва і відчит п. Юрія Гупперта п. з. „Життя і твори Миколая Коперника" зі світлинами. Вступ вільний. Гостям раді.

— **В доповненні до підписів під відозвою в справі ювилею Митрополита Кир Андрея** подаємо ще отсі установи: За „Молоду Громаду": Юліян Шепарович, голова, Микола Бойковський, секр. За Українське Краеве Т-во Допомоги Інвалідам: д-р Іван Ґижа, голова, д-р Ярослав Олексишин, секр. За Взаїмну Поміч Українського Вчительства: Андрій Зелений, Денис Петрів. За Центросоюз: Юліян Шепарович, інж. Микола Творидло. За Т-во „Львівський Боян": Іл. Гриневецький, голова, Оксана Левицька, секр. За Т-во „Сурма": Ярослав Гузар, голова, м-р Маріян Дзьоба, секр.

— **17-ті Роковини 22-го січня 1919 р.** відсвяткує українське студенство м. Львова **академією в дні 22 ц. м.** у вел. салі Музичного Інституту ім. М. Лисенка. Подробиці в афішах.

— **З Українського Лікарського Товариства.** В пятницю 17. І. в год. 19-ій відбудеться у домівці Товариства при вул. Підвалля 7/І. відчит д-ра Я. Малиса: Київ у другій половині 1917 р.

— **Обнижка цін нафти.** Президент м. Львова в порозумінні з представниками інтересованих продавців устійнив ціну нафти в роздрібній продажі на 34 сот. за літру. За побирання вищої ціни передбачена кара арешту до 6 тижнів або гривна до 10 тисяч зол.

— **До курсу емалії.** На запити у справі викладів на курсах емалії п. Дольницької повідомляємо, що наука відбуватиметься у ранніх і пополудневих годинах, тобто, особи, що до полудня не мають часу, зможуть користати з пополудневого курсу. Рисунок і теоретичні предмети будуть викладати у вечірніх годинах. Організатори звертають увагу на цей курс матуристам і матуристкам.

— **Товариство опіки над сліпими у Львові** (секретаріят: вул. Охоронок 4а, тел. 212-60) приймає зголошення на членів з поданням прізвища, імени, місця замешкання, де курсор відбирає гроші. Місячна вкладка від 50 сот. вгору. Одночасно секретаріят приймає зголошення сліпих, що потрібують помочі, також під тою самою адресою.

— **Зворот грошей за невикористаний залізничий білет.** На основі нових залізничих приписів за невикористаний залізничий білет належиться зворот грошей не тільки, як досі, у випадках недуги або смерти пасажира, але й у всіх випадках, коли пасажир не міг використати білету. Навіть при частинному використанні білету залізниця обовязана заплатити ріжницю між цілою оплатою і належитістю за проїхану дорогу. Те саме при знижкових білетах.

— **Шкоди в садах.** Наслідком несподіваного снігу і морозів, що наступили після довготревалої теплої температури, в многих овочеві дерева покрилися ледом і снігом. Багато галузей не видержало тягару і поломилися. Власники садів побоюються, що дерева покриті ледом перемерзнуть і з весною не повернуть до вегетації.

— **Кара за запальнички.** Міністер скарбу обнизив монопольну оплату від податку від запальничок і заборонив користуватися запальничками, що не мають податкового значка. Хто має запальничку, привезену із заграниці для особистого вжитку, а не заплатив монопольної оплати, наражується на грошеву кару почавши від 20 зол.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. льотерії кляс. впали такі виграні: 10.000 зол. на чч.: 22887 115360 167535, 5.000 зол. на чч.: 430 20090 97455, 2.000 зол. на чч.: 50842 73355 83263 84331 90059 91675 99207 105535 108790 116274 126184 147882 155308 163761 168226 180880, 1.000 зол. на чч.: 560 1554 9578 13928 14188 220550 27504 43280 50966 52990 57130 65976 73192 78488 80850 87087 100365 103234 106531 107202 116175 128870 130875 135424 138901 145320 150057 155459 156166 162144 171510 175742 191218 192548.

— **Нові залізничі приписи.** Міністерство шляхів обмежило обовязок визначувати окремі переділи для жінок у залізничих вагонах, якщо потяг складається з менше ніж чотирьох вагонів. Якщо потяг є переповнений і переділи для жінок не є вповні заняті, кондуктори мають право приділити місця мужчинам у цих переділах. Нові залізничі приписи обнизили кари, які накладають кондуктори в потягах. Кару за курення в переділах для некурців і жінок обнижено з 5 до 1 зол. Також доплату за багаж, перевожений в переділах у недозволених скількостях, обнижено із 5 до 1 зол. Власникам перонового білету дозволено входити до вагону, щоби примістити особи хорі або такі, що потребують опіки. Після приміщення тих осіб власник перонового білету мас негайно вийти, інакше заплатить кару 5 зол. Для двох дітей у віці 4—10 літ вистарчить один пероновий білет.

— **Релегований з усіх шкіл.** Міністерство освіти повідомило, що б. учня VIII кляси державної гімназії в Сяноці, Авраама Тича, не вільно приняти до ніякої школи на терені держави ані допустити до якихбудь іспитів без дозволу міністерства.

— **Нові джерела нафти у Сх. Галичині.** На терені громади Пасічної пов. Богородчани доконано глибоких верчень копальні „Хоробрий", глядаючи за нафтою. На глибині 1.112 метрів попали на богаті нафтові джерела. При сильному тисненні вибухли гази і парафінова ропа, що дає поверх 20 тон денно. Це відкриття викликало велике зацікавлення і горячковий рух у набуванні вільних теренів у сусідстві копальні „Хоробрий", де нафтові фірми задумують орухомити нові копальні.

— **Поклади міди на Волині.** Нові мінеральні скарби на Волині відкрили на просторі 200 км. біля Янової Долини і ствердили поклади міди. Аналізу мідяної руди переводять у варшавському ґеольогічному інституті. Крім того відрито поклади високоцінного базальтового каменя, що надається до промислової експльоатації.

— **Тифова пошесть.** В Бориславі шириться від довшого часу тиф. Досі стверджено урядово 200 випадків цієї недуги, хоча в дійсности захорувало вдвоє стільки людей. До Борислава приїхала воєвідська санітарна комісія і видала відповідні розпорядки.

— **Конфлікт селян із парохом.** Як повідомляє І.К.Ц. на подвіря о. Антона Рудницького, гр.-кат. пароха у Волошиновій, пов. Старий Самбір, прийшло 15 селян і вислали депутацію під проводом Миколи Олексишина, домагаючись, щоб о. Рудницький покинув парохію. Справою занялася поліція. Перед кількома днями на його сина напали на дорозі за селом селяни й обкидали камінням. Щоб унеможливити йому переїзд фірою, вони забарикадували дорогу камінням і дошками. У звязку з тим арештовано 17-літнього Івана Петриневича.

— **Львівська хроніка.** Емер. професор мистецтва львівського університету д-р Влад. Козіцький, критик мистецтва й автор кількох повістей, помер 11. ц. м. у 57-ому році життя. — На залізничому шляху між Підзамчем і Личаковом переїхав потяг незнану, коло 20-літну жінку. — Із заведення для умовонедужих у Кульпаркові втік 37-літний Михайло Ґвала, родом із Волощини бобрецького повіту. — При вул. Шептицьких відобрала собі життя 23-літна студентка університету Янина Токар, напившись оцтової есенції. — При вул. Кривчицькій застрілилася 28-літня Луція Черняк, жінка власника дому і споживчого склепу.

— **Зловживання з інвалідськими рентами.** У відділі воєнних інвалідів при львівському повітовому старостві викрито зловживання. Урядовці Долечек, Дам, Спихала і Стшельбіцкі фальшували документи і підвищували декому інвалідську ренту. Все те очевидно за хабарі. Всіх трьох урядовців і кільканацятьох посередників арештовано. Інтересовані інваліди мусять тепер станути вдруге перед клясифікаційною комісією. У справу є вмішаних 60 осіб.

— **Краєва хроніка.** Підчас недавньої січневої весни в багатьох місцевостях Бережанщини селяни, що спізнилися в осени з озиминою, засівали жито та пшеницю. — В Журавниках пов. Львів хтось тяжко зранив Миколу Гербурта, стрілявши вечором крізь вікно до хати. — В Ошмянах пов. Товмач Наталя Фаса вбила свого чоловіка Івана, причому помагав їй син Михайло. — 25-літня селянка Олена Гортюк із Заставної (північна Буковина) породила четверята. — В Перемишлі арештовано шайку фальшівників долярів. — В Гаях Старобрідських пов. Броди згоріли чотири селянські загороди. В Пониковиці тогож повіту згорів один дім. — У Станиславові відобрав собі життя, зачадившись, 30-літній купець Мозес Шехтер, чоловік жонатий, що залюбився в одній панні. — В Довгому пов. Дрогобич 17-літний Дмитро Кобільник застрілив свого товариша Волошевського, орудуючи необережно крісом. — В селі Ковалівці біля Монастириск хтось убив різника Сам. Фогля і зрабував 20 зол. призначених на закупно худоби.

— **Гімназист убив батька.** Перед самбірським судом відбувся епільоґ родинної трагедії, що у вересні м. р. розігралася в мешканні нафтового вертача Стан. Тенеровича в Бориславі. Він підозрівав свою жінку в зраді і часто сварився з нею. Дня 20. вересня м. р. кинувся на неї і почав її руками душити за горло. В обороні матери станув її 17-літній син Бронислав, учень VII. кл. гімн., і вхопивши сокиру, вдарив нею батька 10 разів по голові так, що цей згинув на місці. Суд засудив Бронислава Тенеровича на рік вязниці, з тим, що половину кари дарується йому на основі амнестії. Його матір увільнили від вини і кари.

— **Арештували б. оборонця берестейських вязнів.** У Варшаві арештували бувш. оборонця берестейських вязнів, адвоката Мечислава Рудзінського. Йому закидають, що критикував присуд у розправі за вбивство мін. Перацького.

— **Ріжні вістки.** В англійській місцевости Тільдеслей згорів дім, а в ньому мати з вісьмома дітьми. — В Голівуді помер недавно наглo голосний фільмовий артист Джон Джільберт, перший партнер Грети Гарбо. В завіщанні він записав Греті Гарбо міліон долярів. — На 13.000 акторів у Німеччині 8.500 не має заняття. — Управа міста Риму рішила вибудувати 235 нових вулиць коштом 700 міліонів лір. — В околиці Бомбаю шириться пошесть холери, на яку вмирають сотки людей.

— **Контрасти чи гармонійна цілість?** Це питання дня. Чи елеґанція і кокетливість жінки має опиратись на контрастових кольорах, чи на симфонії барв? Мода плятинових бльондинок — а навіть волосся білого, червоного і голубого вийшла переможно завдяки контрастові цих барв із бронзовим, загорілим лицем. Але контрасти цього роду вийшли з моди, бо не подобались. Нині вертаємось до гармонії... Гармонійна цілість у ділянці строю, у відтінках волосся, вій... І за цим вертаємось також до „природної" цери, цери що сяє здоровлям і молодістю. Це чудова мода, бо чи природа не заступає найліпші косметики? Але ця мода вимагає відповідної дбайливости. Передовсім треба старанно плекати церу. Є це нині незвичайно легко, завдяки милу Пальмолів. Оливний олійок у милі Пальмолів — це новочасна і практична реалізація античної рецепти краси, стосованої Клеопатрою і королевами краси. 3.000 літ успіху! Тому 20.000 спеціялістів косметики поручає мило Пальмолів! Уживайте мила Пальмолів постійно для своєї щоденної тоалети а також до купелі. Його низька ціна дозволить Вам на це. Так здобудете не лише гарну церу, але також гладке і делікатне тіло. Ваша щоденна купіль буде завдяки милу Пальмолів справжнім успіхом краси.

— **Запір.** Вже старі мистці лікарського знання з признанням висказувалися за природною гіркою водою **FRAN ISZKA JÓZEFA** як знаменитим засобом до впорядкування кишок.

——o——

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС“: „ШАЛЕНИЙ ПОРУЧНИК“.

Австрійська легка сальонова комедія з життя офіцирів та аристократії, цим разом англійської. Молодий поручник має багато фантазії, темпераменту і дотепу, — иудьгує у війську і дома. При першій нагоді, коли замісць сидіти у „домашнім арешті“ за наказом полковника, вибирається він на забаву, попадає у веселу ситуацію в ролі візника. Вся фільма показує цікаву любовну гру між ексцентричною (хоч нічого екстраваґантного не бачимо) молодою ґрафинею та її молодим, гарним кочоншим. На цю тему бачили ми вже неодну німецьку фільму і оригінального не приносить ця остання нічого. Всеж публика проводить приємно час. Головні ролі грає відомий ґарний молодець Ґустав Фреліх і симпатична талановита артистка Барова.

КІНО „ХИМЕРА“: „МОЄ СОНЕЧКО“.

Найменша зірка екрану Шерлі Темплей притягає до кіна не тільки дітвору, але і старших, що не можуть надивуватись її простоті та всесторонньому талантові. Заголовок цієї фільми навіть не натякає на дуже глибоку проблему використану в ній: як маленька дитина зміє інстинктово, ніж свідомо здавати собі справу з дуже важних подій у родинному житті, закритих перед її оком або таких, що на думку старших і так недоступні для її нерозвиненого інтелекту. Мала дівчинка відограє тут ролю рішального чинника у прикрому конфлікті в розєднаному подружі: чинника, що зєднує та примирює.

КІНО „КОПЕРНИК“: „ЦИРК САРАН“.

Сюжет цієї фільми приємно відріжняється від сотні тих, що пересуваються перед нашими очима — банальних, роблених у професійних робітнях, де „все вже було“. Австрійська комедія з Патом і Патахоном. Ці два данські коміки не мають тут великої ролі, але вносять в атмосферу провінціяльного цирку і в любовну інтриґу молодої пари оригінальний сентимент. Дотепно поєднані циркові вистави з історією молодої пари і трагічною ноткою, що на одну хвилину наводить на нас таки справжню меляхолію. Директорів цирку грають Слезак і Мозер, як не можна краще. Сам мотив батьківської любови і трагічного на одну хвилину переживання доньки — має в собі дещо свіжого. Потідна, цікава фільма.

ДИВОГЛЯДИ.

ПРОЦЕС ПРОТИ ВІДЬМИ.

Офіціяльно останній процес проти відьми в Европі відбувся в 1748. р. у Швеції у кантоні Ґлярус. Тимчасом із північно-американського стейту Канзас повідомляють, що громадяни одного місточка звернулись поважно з домаганням потягнути до відповідальности за чари 79-літню старушку. Її арештували і піддали лікарським оглядинам. Причина арештування була наглядна. Один молодець назвав чоловіка цієї старушки злодієм. Тоді старушка написала лист до мами молодця висловившись, що помолиться до Бога, щоб Бог покарав молодця за його негідні слова. На другий день молодець помер. За якийсь час молочар не хотів привозити старушці молока. Вона написала до нього: „Заложімся, що ваші свині занедужають“. Так і сталось. За якийсь час написала вона йому, що він і його жінка занедужають. Молочар занедужав на якусь заразу, його жінка вмерла. Лікарі не найшли у старушки ніяких ненормальних проявів, крім легкої істерії. Та наслідок процесу проти „відьми“ був такий, що мусіла вона разом із чоловіком виїхати із стейту Канзас, бо населення не хотіло жити з ними.

РІДКИЙ ПРОЯВ ЛЮБОВИ.

В англійському місті Бредфорд у шпиталі померли в тій самій хвилині дві рідні сестри Фанні і Фейт Гольмес. Вони були від дитячих літ так сильно привязані одна до одної, що не годились навіть вийти заміж зокрема, коли одній хтось освідчався і пропонував корисне подружжя. Коли одна з них занедужала в 65-ім році життя, друга так довго ходила коло неї, аж сама поклалась до ліжка. Хоч недуги їх були зовсім ріжні, вмерли вони, якби зєднані тою самою електричною струєю.

ДОБРОВІЛЬНИЙ АРЕШТ

До поліції в Дебречині зголосився цими днями особисто один сільський парубок з проханням перетримати його в арешті цілу ніч. Мотив поважний: він випив забагато і боїться в такому стані наробити якогось бешкету. Його зачинили в келії на цілу ніч, де він виспався і вранці подякував поліції чемно за гостину.

З дороги життя.

Серед наймолодших талантів.

І ціла сцена, що уявляла собою ліс і та дітвора, перебрана за цвіти — навівали на мене подих зачарованого саду, розсіспіваного весною хором пташок, залитого запахом фіялок, саду, в якому кожне дерево і кожна квітка процвіли усмішками і поцілунками...

Тому ще довго після вистави лунали довкола мене голоси дітвори зі школи ім. князя Льва на Личакові, їх милий щебет і ті щирі, невмовкаючі оплески, якими публика— від маленьких дітей почінаючи, на д-рові Федакові кінчаючи (в секреті вам скажу: скінчив 75 років саме на Степана) — нагороджувала симпатичних, чи не наймолодших адептів сценічного мистецтва.

Наперед кілька слів для взаїмного порозуміння. Вечір виповнила вистава драматизованої поетичної казки Марійки Підгірянки „В чужому пірю“ і танки. Виконавці: більш-менш від 6—12 років, себто від 75—125 цм. росту. Всі продукції приготовані напригуд дбайливо, дітвора смілива, то й виконання перевищило значно мої сподівання. Ролі опановані памятево досконало, співи вивчені солідно. Серед того театру наймолодших талантів зарисувалися справжні таланти, з котрих може неодин міг би бути колись звіздою. Вітрець, Нічка — це просто вроджені актори. Свобода рухів, дикція, як і вся поведінка на сцені — бездоганні.

Все це заслуга молодої, неструдженої п. І. Полюгової, яка горить замилуванням до свого дитячого театру і вкладає в нього ввесь свій запал та енергію. Як старий театраліст і великий прихильник дитячого театру, бажаю всім українським школам, щоб у своїх батьківських кружках мали по одній Полюговій.

Другу частину вечора виповнили хореографічні продукції, що їх вивчила дітвору п. Тамара Панченко. Попри дуже дбайливе вивчення слідне було й велике знання хореографічного мистецтва. П-і Панченко має повне право бути не лиш вдоволена, але й горда з виступу своїх учениць та учеників і з висліду своєї праці. І той козачок, що його відтанцювали чотири около 90 цм-ві козачки зі шаблюками в руці, і вальс, і танок моряків, і чудовий китайський танок, що його виконали найменші дівчатка, і прегарний, дистинґований ґавот — усе те мало свою форму свою мову і стиль.

Підчеркнути ще треба дуже дбайливу і вибагливу декораційну і передовсім костюмольоґічну сторону та використання світляних ефектів.

Словом: брабіссімо! Бували хвилини, коли хотілось булоб розцілувати і ті розкішні чепурні діти, і тих, що їх вчили.

Менше признання має для шановної старшої публики, що — признати треба — доволі численно виповнила салю. З поведення таки на добру ноту вона не заслужила. Адже на третій голос ґонґа вже треба сидіти на свому місці. Особливо, коли виступають діти, які при стукоті крісла, при трісненні дверми, чи ходженні по салі в часі дії можуть легко „вийти з ролі“. А так ділося увесь вечір. Бували хвилини, коли мені здавалося, що я в театрі не у Львові, а десь у містечку недалеко — Аддіс Абеби...

Вистава заслуговує безумовно на те, щоб її повторити.

Тиберій Горобець.

ДОБРОВІЛЬНИЙ ТРУП.

Мешканець французького села Авіон, Франц Пошуа пішов на війну з початку її вибуху 4. жовтня. Від цього часу жінка нічого не чула про нього. У 1921. р. суд в Аррасі ствердив факт, що він згинув на фронті і жінка почала діставати вдовичу пенсію. Недавно треба було їй метрики чоловіка. Вона написала до громади Невіль-Сан-Васт, де він родився. Здивувалась вона дуже, коли дістала звістку, що там живе її чоловік зовсім здоровий. Перевели слідство. Виявилось, що після полону в Німеччині, коли він вернувся на батьківщину, рішив залишитись офіціяльно неживим, щоб його жінка і діти могли діставати пенсію. Зате з батьком і братами він листувався і вони досі не видали його

Спорт.

ПІНҐ-ПОНҐ У СТАНИСЛАВОВІ.

1. І. 1936:

Пролом II — Стшелец Ґурка І 1:5. Мист. Ц. кл. Одинокий пункт здобув Безрукий.

Пролом І — Адміра II. 5:1. Мист. Б-кл. Пролом виграв зовсім легко, хоч Адміра була змішена двома грачами з першої дружини.

5. І. 1936:

Пролом II — Гакоаг III 3:3. Мист. Ц. кл. Пункти здобули Смола, Калічук і Ліськевич Б.

Пролом І — Ревера II 4:2. Мист. Б. кл. Відплатні змагання вирішив Пролом певно у свою користь, хоч вислід цифровий міг бути до зера. Найкраще грав Бурделюк, з Освецімським (мистець А-кл. Ревери) 21:16, 21:18. Бурделюк грав дуже ефектовно й певно і на виграну вповні заслужив.

12. І. 1936:

Пролом II — Ревера III 3:3. Мист. Ц-кл. Пункти здобули: Андриїшин І, Калічук і Новаківський.

Пролом І — Адміра II 4:2. Мист. Б-кл. Відплатні змагання вирішив Пролом знову у свою користь. Пункти здобули: Саєвський, Новаківський, Бурделюк і Голинський II. Програли: Андриїшин II по завзятій боротьбі й Перейма І, який скоро денервується.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ВІДРОДЖЕННЯ, ілюстрований журнал українського протиалькогольного і протинікотинного руху. Львів грудень 1935. Р. VIII. Ч. 12. Зміст: 614 членів. — Никита Котульський: Дорога традиція — ганебний додаток. — Я. Цюк. Як в нас святкували минулорічне Різдво — о. Л. Чирський: Так мусить бути (заповіт Відродженця). — Микола Палій: Дискусія над вином. — Осип Рідний: Покликн в більшості українських часописів та байдужість їхніх редакцій і адміністрацій до відродженецьких справ. — Вісті з протиалькогольного руху. — Голоси наших читачів. — Ріжне.

СВІТ ДИТИНИ. Львів, січень 1936. Р. XVII. Ч. 1.

БОГОСЛОВІЯ, науковий тримісячник. Львів 1935. Т. XIII. кн. 4. Зміст: Д-р Артур Сандграф: Петрі Абелярді Експозиціоніс ін епістолям С. Павлі ад Романос Абревіяціо. — д-р Іван Шпитковський: Рід і герб Шептицьких (Продовження). — Михайло Возняк: Перший історик Церкви з вихованців львівської духовної семинарії (Кінець). Ярослав Гординський: Петро Паславський (Продовження). Гетити та їхня культура (Д-р Ярослав Пастернак). Огляди й оцінки. Всячина. Хроніка. Книжки й часописи.

Театри.

Театр „Заграва“ під проводом В. Блавацького.

Калуш, саля Народнього Дому.

16. І. „Ой Морозе-Морозенку“.

17. І. „Крамарі Слави“ остання вист.

З Калуша Театр загостить на кілька вистав до Станиславова, де виставить премієру нової песи Меріям-Лужницького „Дума про Нечая“.

Великий Міський Театр.

Четвер, 16. І. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Ґранд Ґотелю“ з І. Кульчицькою.

Пятниця, 17. І. год. 8. веч. Аб. 8. „Майор Варвара“.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 16. І. год. 8. веч. Аб. 9. „Віяльце леді Віндермір“ виступ Ірини Сольської.

Пятниця, 17. І. год. 8. веч. Аб. 9. „Віяльце леді Віндермір“ виступ Ірини Сольської.

Кіна.

АДРІЯ: „Мізіон“. „Демон пустині“.
АПОЛЬО: „Додик на фронті“ з Димшею.
АТЛЯНТИК: „Боротьба з царатом“.
ВАНДА: „Імператриця Катерина“
ҐРАЖИНА: „Епізод“ із Павлею Весселі.
КАСІНО: „Анна Кареніна“ з Ґретою Ґарбо.
КОЛІСЕЙ: „Світ іде вперед“, ревія: „Вальс вертається“.
КОПЕРНИК: Пат і Патахон — Цирк Саран.
МАРУСЕНЬКА: „Напад на Конго“.
МІРАЖ: „Маскарада“, „Примхи кохання“.
МУЗА: „Папуа“.
ПАКС: „Біла леді“ й актуальности.
ПАЛЯС: „Навісний поручник“.
ПАН: „Я збігдець“ (Пауло Муні).
РАЙ: „Веселий ювилей Міккі Мавс“.
СОНЦЕ: „Жовтий князь“, ревія „Сватання на рати“.
СВІТ: Ревія Маріонеток і фільма „Цілуй мене ще“ з Анною Ондра.
СТИЛЕВЕ: „Єгипетські ночі“ (Едді Кантор).
ТЕНЧА: „Весела вдова“ та Хор і балалайки.
ТОН: „Жінка з оголошення“ із Фліпом і Флапом.
УТІХА: „Червона дама“ і ревія.
ХИМЕРА: „Наше сонічко“ (Шерлі Темпль).

Закордонне радіо.

Четвер, 16. січня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт 17.30 Віольонч. реціталь Р. Крочака, 19.20 „Дзеркало мельодій“, 20.00 Тирольська авдиція, 22.35 Камер. твори Гегелера, **Братислава** (898,9) 17.30 Скрипка, 19.30 Орх. цитристів, 21.35 Скрипковий концерт Зındіґа, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття — нар. українські пісні, **Прага** (470,2) 12.11 Сальон. музика, 20.05 Фільг. концерт — хор, солісти, 22.00 Сальон. музика, **Париж** (26.8) 16.00 Еспанська музика, 18.00 Театр Уяви, 21.00 Спів, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 12.00, 21.40 Концерт, 13.15, 17.00, 21.10 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 10.15 Нар. пісні, 14.15, 16.30 Концерт, 20.10 Мандрівка по Берліні — трансм. з ріжних берл. льокалів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.00 Музика, 17.30 Пісні Шуберта й Вольфа, **Кельн** (455,9) 14.15 Весела музика, 20.10 „Еґмонт“ граг. Гетого, муз. Бетовена, **Ляйпціґ** (382,2) 16.30 Пісні Шумана (Перльбах сопр.) 18.00 Вес. музика й пісоньки, 19.15 Сольо на цитрі, **Мінхен** (405,4) 12.00 Давні улюблені мельодії, 17.00 Смичковий квартет, 20.10 Моцартівський концерт, **Будапешт** (549,5) 13.30 Камер. музика, спів, 19.30 „Кавалір Срібної Рожі“ оп. Р. Штраусса, **Міляно** (221,1) 17.15 Вок. концерт, 20.35 „Сила долі“ оп. Вердія, **Рим** (420,8) 17.25 Інстр.-вок. концерт, 19.00 Легка музика, 21.50 Камер. концерт.

Пятниця 17. січня 1936.

Відень (506,8) 12.10, 13.10 Концерт, 17.30 Солісти (муз., спів), 19.30 Легка музика, **Кошиці** (259,1) 15.00 Концерт, **Мор. Острава** (269,5) 19.50 „Маскота“ оп. Одрана, **Прага** (470,2) 17.10 Концерт дутого квінтету, 21.00 Европ. концерт, **Париж** (1648) 13.15, 18.30 Концерт, 21.00 Форт. реціталь, 21.45 „Дочка пані Анго“ ком. опера Лекока, **Білгород** (437,3) 11.00, 12.00, 21.00 Концерт, 16.00 Спів, 18.00 Танк. музика, **Берлін** (356,7) 10.45 Німецькі нар. пісні, 14.15 Концерт, 17.00 Муз. дрібниці, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Концерт, 18.10 Клясична танк. музика, 20.10 Шуман-Дворжак, **Ляйпціґ** (382,2) 16.30 Соната на скр. і форт., 20.10 Муз. фаєрверки, вес. муз., **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для хлібороба, 17.00 Солісти, 21.00 Танк. музика, **Будапешт** (549,5) 17.30 Циг. музика, 19.10 Попурі, **Міляно** (221,1) 11.30 Популярна музика 21.00 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 „Ci“ оп. Масканія.

Львівське радіо.

Четвер, 16. січня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для школ, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок, Шафранівна (спів), 13.00 Хвилина Фр. Ліста в гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Сантимент і гумор у пісоньках гову, сто літ — муз. репортаж, 16.00 Гутірка Старого доктора (для дітей), 16.15 Брамс: Квартет оп. 51. ч. 2. з гр. пл., 16.45 Коляди, 17.00 Що це таке самоосвіта, 17.15 Сальон. музика, 17.50 Книжка та знання: Письменник і читач, 18.00 Форт. реціталь, 18.30 Біланс львівського спорту за 1935 рік, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Жінка в себе: Будуар чи студіо, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Тут продають маски — легка авдиція з музикою та пісоньками, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Подільщині, 21.00 Театр Уяви: „Гальо, тут бриґада!“ прем. Е. Иоганза, 21.40 Пісні, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Пятниця, 17. січня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Для ст. дітей: „Літаком над Африкою“, 12.40 Сальон. музика, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Хвилина Мусоргського з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Легка муз. з гр. пл. 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх.: Коляди, 16.45 Для ст. дітей: Природа в січні, 17.00 Репортаж із зоольоґ. інституту, 17.20 Квінтет на духі інструменти, 17.30 Спорт. порадник, 18.00 Пісні „Міньон“ у ріжних композиторів (Громпчинська альт), 18.30 Програмова скринька, 18.40 Сусп. хвилина, 18.45 Скрипковий реціталь, 19.00 Фейлетон Раорта: Ворожба п. Антона, 19.20, Реклям. концерт, 19.33 Тягнення клясової льотерії, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 „Від хатини до хатини“ сел. суїта Сиґетинського, 20.45 Веч. денник, 21.00 Трансмісія з Ляйпціґу: Европейський концерт, 22.00 Концерт із циклю: Гайднові квартети, 22.30 Танк. музика.

БІРЖА.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від — до
Жито Стандарт I.	12.50—12.75
Жито Стандарт II.	12.25—12.50

Інші курси без змін.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5.27.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.50, 89.68, 89.32, Берлін 213.45, 213.95, 212.92, Копенгага 117.34, 116.76, Монтреаль 5.27 і 1/4, 5.25 і 3/4, Голяндія 361.6, 361.32, 359.88, Льондон 26.22, 26.29, 26.15, Ню Йорк чеки 5.2 і 5/8, 5.29 і 7/8, 5.27 і 3/8, Ню Йорк кабель 5.28 і 3/4, 5.30, 5.27 і 1/2, Осльо 131.70, 132.03 131.36, Париж 35.00.50, 35.07.50, 34.93.50 Прага 21.96, 22.00, 21.92, Стокгольм 135.25, 135.58, 134.92, Швайцарія 172.60, 172.75, 172.26, Мадрид 72.60, 72.75, 72.45.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 15-го січня ц. р. кооператива платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування	2·50 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по	2·60 „
1 л. молока від 28. XII. 1935	0·15 „
1 л. сметани	0·75 „
1 к. яєць	5·40 „

Тенденція на масло, сметану і яйця слаба, на молоко знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 15. I. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомисарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Молоді курки без остріг I. кл.	1·— зол.
Курки з острогами I. кл.	0.90 „
Індики товсті I. кл.	1.— „
Пантарки товсті I. кл.	1.10 „
Товщені качки I. кл.	1.10 „

Приймає кури, качки, і пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Купує вівсяну питльовану муку, просо, овес та ячмінь.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

На українських інвалідів зложила Філія „Союзу Українок“ в Дрогобичі 60 зол, як дохід з чайного вечора в дні 17. XI. 1935. За жертву цю щиро дякує УКТОДІ. 993

КУПНО - ПРОДАЖА

Фортепіяни, піяніна, продаж. нові, купно, оказії. **Марецький**, Львів, Баторія 7. 898 6-13

Увага! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 36, Киндере. 797 28-30

Дешева вирібня кап, фіранок і всіляких ручних робіт, **Пік**, Ягайлонська **11 а.** 11/110 22-30

Лещетарські убрання жіночі, мужеські, дитячі, найдешевше джерело! Вирібня „ПАЛІЮМ“, Гетманська 22. побіч Музею. 12/110 6-?

Ковдри вовняні, пухові, ватові від зол 11·— вирібня **Фрайліха**, Сикстуська 21. 646 9—?

Ощадностеві жарівки, електротехнічні і радієві матеріяли поручає найдешевше нова фірма „**Elektrosprzęt**“ Коперника 22. 974 3-5

Знана від 40 літ **робітня ковдер** Дубса тепер Пасаж Гавсмана (вхід від ул. Сикстуської в брамі). 890 7-10

Фортепіяни, піяніна, найновіші моделі, дешево продає **Ганак**, Пілсудського 21. перший поверх. 889 9-10

Засобися на зиму в ковдри в найдешевшій львівській робітні, **Леґіонів 33.** 843 5-5

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

Інструкторки для гімназисток шукаємо. Музикальні мають першенство. Приходство Махнівці, Pomorzany. 997 1-2

РІЖНІ

Золотнича робітня, Алявибреннера Пасаж Гавсмана 3, переробляє, направляє всіляку біжутерію солідно, дешево. 904 5-10

На карнавал візитові, смокінгові, вбрання. Низькі ціни. Коллонтая 10. Тел. 215-37. 992 1-3

Купую лиси, тхори та інші сирі шкірки. Також виправляю і фарбую. Юліян Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46. 996 1-10

Взори до гафту гарні, дешево, Гетьманська 24. напроти Міського Театру. 1-5

Дешеві білі дни

З 40% ЗНИЖКОЮ ЦІН УЛАШТОВУЄ

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Полотно 70 шир.	0.53	Атлас постел. 90 шир.	1.35
Полотно 80 шир.	0.60	Атлас постел. 150 шир.	2.35
Мадаполям 80 шир.	0.80	Мережані пошевки	1.85
Мадаполям 90 шир.	0.95	Простирала ковдр. мереж.	4.50
Шифон 80 шир.	0.80	Простирала ковдрові корон	3.20
Шифон 90 шир.	0.90	Обрусове біле	1.90
Зефір сирий	0.55	Обрусове колір.	2.15
Зефір на сорочки	0.75	Обруси з френдзл.	2.80
Попеліна на сорочки	1.20	Столовий гарнитур 6 с	6.—
Попеліна шовкова „	1.60	Серветки	0.20
Перкаліна колірова	0.65	Вафлеві ручники	0.28
Димка на підштанці	0.65	Кухонні ручники	0.50
Полотно на простирала	1.25	Стирки корчинські	0.45
Простирала відлас.	1.90	Хустинки до носа	0.15
Всип рожевий 90 шир.	1.05	Мужеські хустинки	0.35
Всип рожевий 150 шир.	2.20	Капи пікові	2.50
Веба червона 90 шир.	2.—	Сінники	3.—
Шифон на постіль 90 шир.	0.95	Ковдри сатинові	9.—
Шифон постелев. 150 шир.	1.70		

УВАГА: З нагоди білих днів продаємо всілякі блаватні товари 30% дешевше. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

ОГОЛОШЕННЯ.

Оператор
Д-р М. КОЗАК
вернувся з заграниці і ординує в положництві і жіночих недугах.
Станиславів, ул. Голуховського ч. 23.
Тел. 605. 987 2-3

Д-р Нарциз Лукіянович
орд. в нервових недугах від 3—5
Львів, Листопада 37.
ч. тел. 114-10. 981 3-3

СПЕЦІЯЛІСТ НЕДУГ І АКУШЕР
Д-р О. Шпрехер
Львів, Косцюшка 5 (ріг 3. Мая).
Тел. 217-40. 994 1-10

Чахотка легенів
є невблаганна і щороку, без ріжниці полу, віку й стану забирає дуже багато жертв. При поборюванні недуг: бронхіту, грипи, дошкульного кашлю, що перетомлює і т. ін. вживають лікарі
„БАЛЬСАМ ТРІКОЛЯН АҐЕ“,
який улекшує виділювання блювотиння 13/III та усуває кашель. 3—36

ПАНТОФЛІ всякого рода, ПАПУЧІ теплі, вигідні БЕРЛЯЧІ І ФІЛЬЦОВІ ЧОБОТИ поручає і виконує
одинока львівська вирібня **„ІБІС“** ЛЬВІВ Галицька 5. I. пов.

ФІРМА **БРАТИ ЯНІЦКІ**
Львів, Баторія 9.
нововідкрите фахове
годинникарсько-золотарсько-ґраверське заведення. 979 3-3

Передплачуйте
„КНИГОЗБІРНЮ ВІСТНИКА“ на 1936 р.
під редакц. Д-ра Д. Донцова.

Річна передплата на „Книгозбірню Вістника“ (4 книжки) виносить зол. 5.— річно для передплатників „Вістника“ зол. 2.50. Для заграниці зол. 6.—, для передплатників зол. 3.50.

Досі в „Книгозбірні Вістника“ вийшли такі книжки:

Ч. 1. Мих. Островерха: МУСОЛІНІ, ЛЮДИНА Й ЧИН, ціна 1 зол.

Ч. 2. Микола Макіявель: ВОЛОДАР, ціна 2 зол.

Ч. 3. Д-р М. Антонович: ЙОЗЕФ ПЕРРЕС, ВІСТУН НІМЕЦЬКОЇ ЄДНОСТИ, ціна 1 зол.

Ч. 4. Д-р Р. Єндик: ГІТЛЄР, ціна 1 зол.

Ч. 5. Д. Варнак: КАРДИНАЛ МЕРСІЄ ціна 1 зол.

Ч. 6. Л. Мосендз: ШТАЙН, ІДЕЯ І ХАРАКТЕР, ціна 1.50 зол.

Ч. 7. Д. Варнак: ДАНИЛО О' КОНЕЛЬ, ціна 1 зол.

Ч. 8. В. Темляк: ВОГНИСТИЙ ХРЕСТ ПОЛКОВНИКА ЛЯ РОК, ціна 1.50 зол.

Опуст комісовий — 20 проц. А при заплаті згори за 7 книжок, вишлемо 10.

Адреса: ЛЬВІВ, Чарнецького 26, м. 21. Чекове конто П. К. О. 500371.

Приписові друки і книжки до вжитку часописів

потрібні кожному видавництву від 1. січня 1936 до почтової оплати і висилки можна купити в Адміністрації „Діла“ Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 6 сот

Gazetowa książka nadawcza оправлена (130 карток) зол. 2.5?

Książka rozsyłkowa
на 480 урядів, оправлена зол. 2.5?
на 960 урядів „ зол. 5.—

ПІЯНІНА і ФОРТЕПІЯНИ
B. SOMMERFELD
Експорт до всіх частин світа (головно до Льондону)
Догідні умовини купна.
Новацький, Пілсудського 17
Купно і продажа оказійних інструментів
10/92 22-?

Загальні Збори
Т-ва св. Андрея у Львові.

20. лютого 1936. відбудуться у Львові в салі „Бесіди“ Рутовського 22/I. пов. в год. 10. передполудне Загальні Збори Т-ва св. Андрея з таким порядком нарад:

1. Відкриття Загальних Зборів.
2. Відчитання протоколу.
3. Звіт Дирекції з діяльности Т-ва: а) організаційний, б) біланс.
4. Звіт Контрольної Комісії, дискусія, уділення абсолюторії.
5. Вибір Комісії Матки.
6. Проєкт зміни статуту.
7. Вибір 5 членів Надз. Ради на місце вильосованих 5 заступників та Контрольної Комісії.
8. Внески і запити.

Коли в год. 10. передполудне не зявиться число членів, вимагане до правосильности рішень Загальних Зборів Загальні Збори згідно з §. 26. статута відбудуться годину пізніше, а їх рішення будуть правосильні без огляду на кількість присутних членів.

В дні Заг. Зборів в год. 9. відправиться в Преображенській Церкві Св. Служба Божа в намірені Т-ва.

Під рішення Заг. Зборів прийдуть тільки ті внески членів чи окружних Відділів, що будуть зголошені до Дирекції Т-ва на письмі в короткій сконкретизованій формі найдальше до 10 лютого н. р.; по принятю їх Заг. Зборами стануть вони обовязковими постановами для діяльности членів та Органів Т-ва.

Президія Надзірної Ради Т-ва св. Андрея:
о. Юліян Дзерович в. р., голова.
о. Олександер Малиновський в. р., секретар.

МЕБЛІ: Їдальні, спальні, кабінети, тапчани клюби декорації поручає віденська вирібня столярсько-тапіцерська **Івана Ортнера** Львів Сикстуська 41. Телефон 229—79

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.